

Els colors del Blues

INAUGURACIÓ DE L'OBRA COL·LECTIVA DE L'ASSOCIACIÓ
D'ARTISTES PLÀSTICS DE Cerdanyola

ENTREVISTA A CARME BRASÓ

Carme Brasó, presidenta de l'Associació d'Artistes Plàstics de Cerdanyola

María José Escuder, Ester Rodríguez i Jesús Codina, membres de l'Associació i coautors de l'obra

DONACIÓ A AULOS EMM DE L'OBRA "ELS COLORS DEL BLUES"

PER MONTSE SORS

El passat 16 de novembre, mentre es preparaven les activitats que es durien a terme a la Diada de Santa Cecília ens va venir a visitar la Sra. Carme Brasó, presidenta de l'Associació d'Artistes Plàstics de Cerdanyola i coautora de l'obra que havien donat a la nostra escola de música. Vàrem aprofitar per saber-ne una mica més de tot plegat.

– **Per situar-nos una mica, com va iniciar vostè la seva carrera artística?** Vaig començar a l'Ateneu com alumna de l'Escola d'Arts Plàstiques, i he passat per totes les especialitats que ofereix l'Ateneu. L'any 95 un grup d'alumnes d'aquesta l'Escola van tenir la idea de crear l'Associació d'Artistes Plàstics de Cerdanyola.

– **Què són en realitat els artistes plàstics? I què fan?** Per una banda, hi ha l'Escola de l'Ateneu, de titularitat municipal, que

imparteix classes de ceràmica, gravat, tapís, pintura, arts decoratives ... i moltes altres tècniques. I per altra l'Associació d'Artistes Plàstics. Aquesta és una associació cultural sense ànim de lucre, i tot i que no és municipal, tenim conveni amb l'Ajuntament que ens obliga a tenir sempre exposició al bar de l'Ateneu. . Prioritzem, per les exposicions, als membres de l'Associació, però també ajudem a altres artistes de la ciutat.

– **Vostè, tinc entès, que no és filla de Cerdanyola, però fa temps que viu aquí. Actualment, està plenament dedicada al món de l'art?** Sí, exactament. Quan vaig arribar a Cerdanyola vaig començar a anar a les classes a l'Ateneu. Ara ja estic jubilada i des de fa deu anys estic plenament dedicada a dinamitzar l'Associació per donar-la a conèixer, i intentar involucrar gent més jove.

“Quan ensenyas en una exposició la teva obra és com si s’estripés el teu cor i ensenyas les teves intimitats”

– Hi ha algun artista que hagi sigut un referent per vostè i que l’hagi ajudat en el seu desenvolupament personal? Soc molt curiosa i en tinc molts. Davant d’una obra t’adones de si l’autor ha gaudit fent-la, i sintonitzes perquè tu mateixa, quan ho has pogut fer també n’has gaudit. Quan ensenyas en una exposició la teva obra és com si s’estripés el teu cor i ensenyas les teves intimitats. L’obra d’un artista el representa.

– Quin és el procés de creació d’una obra? Sempre és igual des de l’inici fins que la veiem exposada en una sala? En el meu cas sempre parteixo d’una idea, d’una necessitat d’explicar alguna cosa. Per exemple, arran de la pandèmia i fent neteja per casa i estripant papers, se’m va ocórrer fer una exposició de Paisatges estripats, tot amb papers reciclats, estripats, sobrepasats ... Tens necessitat d’explicar coses ... És un llenguatge, com la música. I per l’exposició col·lectiva anual que ara estem preparant –després de donar-hi moltes voltes–, el tema serà La motxilla que portem a l’esquena, d’emocions, experiències, de vida ... Ara els trenta artistes que hi participen tenen a casa una motxilla per interpretar-la ... Pot ser molt sorprenent i interessant.

– I ja centrant– nos en “Els colors del blues”, quina és la història d’aquesta obra? Com sorgeix aquesta idea? Sempre des de l’Associació volíem que –coincidint amb el Festival Internacional de Blues– l’exposició del bar de l’Ateneu tingués a veure amb el

Miguel Ángel Sanz (director d'Aulos EMM), Jesús Codina, Ester Rodríguez, María José Escuder i Montse Sors (professora i responsable de comunicació d'Aulos EMM)

blues. Altres anys havíem treballat diferents temes: els camps de cotó, instruments ... Hem anat canviant de temàtica, i el setembre del 2017 vàrem decidir que faríem una obra col·lectiva, d’uns dotze artistes, amb una tècnica nova que havíem après: el marbrejat. És un teclat de piano, de 4 octaves, on cada tecla la va fer una persona diferent però amb el mateix sistema. La tècnica del marbrejat es tracta de barrejar amb aigua diferents pintures a l’oli dissoltes amb aigua.

Aquestes pintures suren a l’aigua formant un tel de colors, amb un objecte es mouen perquè els colors s’integrin bé fins a aconseguir la gamma desitjada, quan la taca està quieta se submergeix la peça –en aquest cas les tecles–, es retiren i es deixen assecar. Cada taca és única, és irrepètible. Aquesta tècnica és molt antiga, va començar al Japó al segle I amb tintes negres i blaves. Va arribar a la Xina, i a través de la ruta de la seda a Pèrsia i a l’imperi Otomà, on es va anar perfeccionant. També Europa s’ho va fer seu, on el primer marmolejat data del segle XV-XVI.

– I vostès, a l’Associació han fet altres coses amb aquesta tècnica? Sí. Un dels socis que li agrada molt l’enquadració, i que també és alumne de l’Escola Industrial de Barcelona, va fer un taller. El marbrejat s’havia fet servir molt per la guarda dels llibres, era molt comú en els segles XVI-XVII i XVIII. Per una Festa Major l’Associació va organitzar una activitat amb aquesta tècnica per la mainada i les famílies.

La Sra. Carme Brasó remarca la necessitat de la continuïtat de l’Associació, i la necessitat de la incorporació de nous membres.

En nom del professorat, alumnat i famílies de l’Escola Municipal de Música Aulos li donem les gràcies per la donació de “Els colors del blues”.

L’obra “Els colors del blues” es troba instal·lada al vestíbul de l’edifici d’Aulos 2 al carrer Sant Enric 33, des de la tarda del dia 22 de novembre de 2022.